

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **PhMgr. G. K.K.** bývajúcej na J.J. proti žalovanému **S.S. B.B.**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 29 C 135/2004, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. marca 2010, sp. zn. 2 Cdo 223/2009 takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní **zastavuje**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II uznesením z 12. mája 2008, č. k. 29 C 135/2004-138 podanie žalobkyne odmietol z dôvodu, že ani po výzve na odstránenie nedostatkov podania nebolo možné pokračovať v konaní.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 12. novembra 2008, č. k. 2 Co 153/2008-160 odvolanie žalobkyne odmietol ako oneskorene podané.

Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, konanie o ňom musel Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 31. marca 2010, sp. zn. 2 Cdo 223/2009 zastaviť z dôvodu, že žalobkyňa si ani po výzve súdu nezvolila na dovolacie konanie advokáta a pre tento procesný nedostatok nebolo možné v konaní pokračovať.

Proti tomuto rozhodnutiu dovolacieho súdu podala žalobkyňa 16. júna 2010 odvolanie, v ktorom vyjadrila svoju nespokojnosť s týmto rozhodnutím. Uviedla, že nedoplatky vyúčtované S.V.B. boli vyčíslené v rozpore so zákonom. Záverom zdôraznila, že o jej návrhu z roku 2004 sa nekonalo a stále na ňom trvá.

Ustanovenie § 103 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) ukladá súdu povinnosť kedykoľvek za konania prihliadať na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania). Ak v konaní vyjde najavo taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 prvá veta O. s. p.). Ak ale ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 veta prvá a veta tretia O. s. p.).

I keď Občiansky súdny poriadok výslovne podmienky konania nevypočítava, z jeho ustanovení možno vyvodiť, že ide o súhrn vlastností tak na strane súdu, ako aj na strane účastníkov konania, ktoré musia byť splnené, aby sa dosiahol účel občianskeho súdneho konania vyplývajúci zo základných procesných ustanovení. Na strane súdu ide o práva a povinnosti, aby ako orgán štátu mohol v tej - ktorej veci konať a vydať rozhodnutie. Takou vlastnosťou súdu je i jeho funkčná príslušnosť, v zmysle ktorej zákonodarca určuje, ktorý súd je príslušný konať a rozhodnúť o veci v inštančnom postupe. Chýbajúca funkčná príslušnosť na prejednanie určitej veci predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje (§ 201 prvá veta O. s. p.).

Odvolanie je riadny opravný prostriedok, ktorý možno podať proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, pokiaľ to zákon pripúšťa. Občianske súdne konanie je dvojinštančné; riadny opravný prostriedok môže byť uplatnený len u jediného súdu vyššieho stupňa.

Funkčná príslušnosť súdov v druhom stupni súdneho konania je upravená tak, že o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov rozhodujú krajské sudy (§ 10 ods. 1 O. s. p.) a o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10 ods. 2 O. s. p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky potom rozhoduje už len o dovolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako odvolacích súdov (§ 10a ods. 1 O. s. p.), o dovolaniach proti rozhodnutiam

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu (§ 10a ods. 2 O. s. p.), o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam súdov (§ 10a ods. 3 O. s. p.) a o mimoriadnych dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu, kde rozhoduje iný senát tohto súdu (§ 10a ods. 4 O. s. p.).

V predmetnej veci odvolanie žalobkyne smeruje proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho. V zmysle platnej právnej úpravy Najvyšší súd Slovenskej republiky nemôže preskúmavať odvolanie ani dovolanie účastníka konania smerujúcemu proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky; chýba mu na to funkčná príslušnosť, ktorej nedostatok vždy zakladá nedostatok podmienky konania, pre ktorý treba príslušné konanie zastaviť.

Nakoľko z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je funkčne príslušný rozhodnúť o odvolaní smerujúcom proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho, Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o odvolaní žalovanej zastavil (§ 211 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 104 ods. 1 O. s. p.).

O trovách konania Najvyšší súd SR rozhodol v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 O. s. p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., keď odvolacie konanie bolo zastavené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 18. augusta 2010

JUDr. Daniela Š v e c o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Hrčková Marta